

ברכות השחר*

בימינו לא נוהגים לברך את הברכות האלו לפי סדר פעולות ההשכמה, אלא כולן ברצף בשעת התפילה. אבל מסדר אמירתן בימי חז"ל ניתן ללמוד את משמעות הברכות:

- בשעה שאדם מתעורר אומר: **אַלְקִי. נְשָׁמָה שְׁנַתָּת בִּי טְהוֹרָה הִיא ...**
- [בברכה זו אנו מודים על הנשמה שנתן בנו ולכן היו מברכים ברכה זו מיד בהתעורר האדם]
- כאשר שומע את קול התרנגול [ומבחין באור היום החדש] יאמר: **אֲשֶׁר נָתַן לְשָׁכְוֵי בֵּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה.**
- [שכוי הוא הלב, ועיקר כוונת הברכה היא על היכולת שה' נתן לנו להבחין בין יום ובין לילה]
- כאשר פוקח את עיניו יאמר: **בְּרוּךְ פּוֹקֵחַ עֵינַיִם.**
- בשעה שמתיישב במיטתו יברך: **בְּרוּךְ מְתִיר אֲסוּרִים.**
- [ברכה זו נתקנה על היכולת להזיז את אברי הגוף]
- כאשר מתלבש יאמר: **בְּרוּךְ מְלַבֵּשׁ עֲרֻמִּים.**
- כאשר מזדקף יאמר: **בְּרוּךְ זוֹקֵף כְּפוּפִים.**
- כאשר עומד על האדמה יאמר: **בְּרוּךְ רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם.**
- בשעה שמתחיל ללכת מברך: **בְּרוּךְ הַמְכִיחַ מַצְעָדֵי גְבֵר.**
- כאשר נועל את נעליו מברך: **בְּרוּךְ שֶׁעָשָׂה לִי כֵל צְרָכֵי.**

- [ברכה זו נתקנה בעיקר על הנעליים מפני שבלעדיהן אדם אינו מסוגל לצאת מביתו לעבודתו ולעיסוקיו]
- כאשר חוגר חגורתו יאמר: **בְּרוּךְ אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה.**
- בשעה שפורס את סודרו (בגד שהיה מכסה גם את הראש) על ראשו יברך: **בְּרוּךְ עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה.**

[כאשר בני ישראל מכסים את ראשם אין כוונתם כשאר אומות העולם לשים כובע מפני הקור, או מפני שזו האופנה, אלא כדי שתהיה עליהם יראת שמים]

- לאחר שרוחץ את פניו יאמר: **בְּרוּךְ הַמְעַבֵּיר שְׁנָה מְעִינֵי וְתַנּוּמָה מְעַפְעֵפִי וְיֵהִי רְצוֹן וְכוּ'*****

על פי הגמרא ברכות ס': בתוספת פירושים מתוך עץ יוסף וענף יוסף

מקורות-----
 *שלוש הברכות שלא עשני גוי (גויה), שלא עשני עבד (שפחה), שלא עשני אשה (שעשני כרצונו), מקורן בתלמוד במס' מנחות מ"ג: , ואינן ברכות על פעולות וכוחות, אלא על המצוות שאנחנו מחוייבים בהן ואינן כלולות במאמר חז"ל זה.
 **ברכה זו היא ברכה ארוכה ואין לענות אמן לאחר "מעפעפי", אלא בסוף הברכה: "הגומל חסדים טובים לעמו ישראל".

סיכום: ברכות השחר

חפש את הברכה המתאימה לפעולות אלו:

הברכה	הפעולה
	בשעה שאדם מתעורר (ה' מחזיר לו את נשמתו)
	כאשר שומע את קול התרנגול [ומבחין באור היום החדש]
	כאשר פוקח את עיניו
	בשעה שמתיישב במיטתו
	כאשר מתלבש
	כאשר מזדקף
	כאשר עומד על האדמה
	בשעה שמתחיל ללכת
	כאשר נועל את נעליו
	כאשר חוגר חגורתו
	בשעה שפורס את סודרו (בגד שהיה מכסה גם את הראש)
	לאחר שרוחץ את פניו